

stopijo, ga eden sam v leščini zasledi in prepodi. Ta dan ga še enkrat najdejo v Stergarjevih leščinah, ga sicer vidijo, tudi nad-nj vpijejo, ali streljal ni nobeden, ker so ga prej spodili, ko so lovci nastavljeni bili! Še enkrat gredo za njim čez Drenik, Slom, Ilovec proti Armeškim. Reč poročam, ker še nisem slišal, da bi divji prašič na Štajerskem se bil prikazal. Zanimalo bi nas, kje ga bodo zopet zasledili, in kako končali?

Iz Slovenskih goric. (Nemila smrt.) Mislím, da je spodobno, da se vsaj z nekaterimi besedami postavi spominek v „Slov. Gospod.“ blagemu Jakobu Frasu v Selcah. Rajni je bil cerkveni ključar fare sv. Roprt v Slov. gor., ter smo njegovo truplo položili v zemljo v sredo dne 26. prosinca 1887. Kako zelo so ga ljudje ljubili, in spoštovali, dokaz je temu silna žalost, že ko je bil neravno zbolel, potem pa tudi pri njegovem pogrebu. Že pri njegovi hiši se veliko ljudi zbere na spreved, veliko več ljudstva pa pričakuje od vseh strani pri cerkvi, tako, da je polna cerkev zbranega ljudstva pri svetih molitvah in opraviilih za rajnega, in potem ga spremlja vse ljudstvo do njegovega groba. Bolezen, katera ga je napadla, se imenuje „sušica“. Vse se je skrbno in žalostno popraševalo, kako li kaj je bolniku. Bil je večkrat spreviden sv. zakramenti, izročil se je tudi posebno v varstvo Lurški Materi Božji, naj bi mu ona izprosila, ako je božja volja, še ljubo zdravje. Ker je pa božje ravnanje nezapopadljivo, zapustiti mu je bilo odločeno to solzno dolino, se ločiti od svoje žalujoče žene, in edine male hčerke. Prejel še je en den pred smrtjo presveto rešnje Telo za popotnico v večnost, in drugi dan v jutro ob 2. uri mirno v Bogu zaspi, v 40. letu svoje starosti. Rajni je bil izgleden kmetovalec, ves naroden mož, tudi naročnik „Slov. Gospodarja“. Naj bo rajni Jakob Fras s temi vrsticami krščanskim zakonskim možem, posebno gospodarjem v zgled, pa tudi še vsem drugim v blag spomin, in v molitev priporočen!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Njih veličanstvo, svitli cesar je podelil grafu Taaffeju vel. križ reda sv. Štefana, dr. pl. Dunajevskemu vel. križ. reda sv. Leopolda in dr. pl. Gautschu red železne krone I. vrste. To so imenitna odlikovanja in nam znamenje, da še zmerom stoji sedanja vlada pri svitlem cesarju v trdnem zupanju. — Na delnice nacionalne banke, tiste, ki izdaja denar, daje se tudi poslej 7% obresti. Tako hoče vlada in tudi gosposka hiša drž. zbora, poslaniška hiša pa je bila jih nastavila na 6, toliko bi jim lahko tudi bilo dovolj. —

Mestni zastop v Gradcu je vzprejel dosedanje deželno gledišče v svojo lastnino. Da-si za-nj ne dobi dežela še krajcarja, zato je ona še vendar-le na dobičku, kajti doslej je dajala za tisto vsako leto več jezer. To sedaj odpade. — Slovenci v Velikovskem okraju niso se pri zadnji volitvi poslanca v drž. zbor vdeležili; pravi se, da za to ne, ker je vlada branila duhovnikom, storiti kaj za volitve. No, da je vlada zmožna take prepovedi, to verjame človek lahko, ali da se ji duhovniki udajo, to pa ni, da človek verjame. — V mestnem zastopu v Belaku so se Nemci sprli med seboj in je vlada zato ves zastop razpustila. — Volitve, v katerih se dopolnjuje mestni zastop v Ljubljani vrše se mirno in volijo se vsi možje blizu da enoglasno, kakor jih nasvetuje volitveni (slov.) odbor. — Za mesto bode Ljubljančanom treba vode od daleč napeljati ali to stane veliko denarja; lahko si torej mislimo, da se je mestn. zastopu težko odločiti za to, toda sila je sila. — Naša država ima še nekaj Lahov ali Italijanov, njih število ni znatno v Gorici, a tem bolje je njih grlo, kajti povsod so oni prvi, tako v dež. zboru, kakor v mestnem zastopu. Kar pomenijo pri nas Nemci, to so Slovencem v Primorju Lah. Žal, da vleče tudi tam nekaj Slovencev, zato lahoni, z njimi. V novem času pa se jim stavi društvo „slov. jez“, krepko po robu. Drugače naše „slov. društvo“ v Mariboru. Le-to spi trdo. — V Trstu bi radi novo obrtno šolo, a učiti bi se bilo otrokom samo italijanski, vlada pa vendar-le odlašá začeti tako šolo, v kateri bi večini slov. otrok bilo hrustati nauk, ki ga ne umejo. — V Buzetu, hrv. mestu v Istri, so dobili Hrvati večino in so potisnili torej lahone v manjšino, ali sedaj teče že drugo leto, pa še mesto nima župana, ampak petorica (3 lahoni in 2 Hrvata) ima mestna opravila v rokah. To bije pač pravici v lice, toda gospoda v Trstu, kateri gre skrbeti za red, je v tej reči gluha. — V hrv. saboru so vzprejeli postavo, ki raztegne poslancem dobo na 5 let. Poslancu Posiloviču so zaprli vrata v sabor za 30 sej. To je čudna kazen.

Vunanje države. Slovesnosti v Berolinu so pri kraju, toda po nemških novinah je vse polno podrobnosti o njih. Da se Nemci gori v Nemčiji radi prenapno, vemo in njim ne jemlje nihče za zlo, če se jim godi tudi takrat enako. Ali da je nekaj Nemcev pri nas, v Avstriji že bolj v Berolinu, kakor na Dunaju, to kažejo njih glasila. „D. W.“ v Celju, „M. Z.“ v Mariboru in „Tgspt.“ v Gradcu stavi še zmerom v vsakem številu „žive hraste“ — vse iz veselja nad slovesnostmi v Berolinu. — Gosposka hiša drž. zbora razpravlja sedaj načrt postave, v kateri se odpravijo nekateri paragrafi majniških postav, na korist kat. cerkvi. Da-si ta načrt še ne daje vsega, kar jej dohaja, vendar ima ve-

liko olajšav v sebi. — Meseca maja poteče doba tricesarski zvezi, Avstrije, Nemčije in Rusije, svet sedaj ugiba, je-li se bode zopet pa sklenila. Kakor je sedaj podoba, se bode. Rusija se bliža zopet bolj Avstriji in je posebno čar za tako zvezo. Ruski poslanec na Dunaju, grof Lobanov biva sedaj v Petrogradu a vrne se te dni na Dunaj z lastnoročnim pismom carja do našega svitlega cesarja. — Bolgarskim regentom se ne mudi sklicati sobranja, da voli kneza. Od časa do časa izpusti pa vendar-le kako raco po svetu, da bode kmalu volitev kneza; tako tudi sedaj, ali pa se bode izvolil prejšnji knez, Aleksander ali kak drug princ, tega ne povedó bolg. regentje. No tega tudi ni treba, saj bi jim itak nihče ne verjel. — Turčija je v zadregi. Rusija terja od nje sedaj vojno odškodnino, katero ji je na dolgu, toda v kasah ima le temo. Bode ji pač gledati, da ustreže s čem drugim Rusiji, ne mara, če ne kje pri Bolgarih. — V Hennegan, belgiškem mestu, je pa na prebiro nov upor delalcev. Kacih 6000 je položilo orodje ter terja vzvišanje plačila. — Francoska vlada terja 136 milijonov letos novih davkov, drž. zbor se ji ustavlja a nazadnje bode jim vendar-le seči v žep, kajti republika je draga. — V Madridu je sedaj nekaj strahú, kajti kraljici se naznanja, da se pripravlja v nekaterih provincijah ljudstvo na ustajo. Menimo, da ne bode take sile, saj ljubi ljudstvo mlado kraljico, odkar je udova, še bolj, kakor poprej. — V Rimu še ministerstvo ne stoji nič trdno, pravi se, da kmalu sopen odstopi. — General Gené je poklican iz Massauah, vlada se dela, kakor da je delal ondi zoper njeno voljo a v resnici je storil le, kar mu je bila ona velela. Po nezgodi se vé, da je noče nihče biti kriv. — Iz Kartuma izvemo veselo novico, da je kalif Abdullah izpustil vse kristijane, ki so jih bile njegove čete ujele. Sirote kristijani so sicer veliko prestali, tembolj pa so sedaj veseli, da so rešeni smrdljive ječe.

Za poduk in kratek čas.

Trije brati.

(Narodna pripovedka iz Savinjske doline.)
Zapisal Leon Storman
(Konec.)

Drugi dan mu reče graščak, naj žene krave past.

„O, gospod“, pravi hlapec, „krave znam jaz kaj izvrstno pasti.“

Za rano zjutraj žene novi hlapec veliko čedo krav daleč za gost past. Prav židane volje je bil in z veseljem je po kravah pogledoval, kakor da bi bile vse njegove. Ne mine mnogo časa, ko pridejo po stezi mimo njega neki možje, bili so pa kupčevalci. Vstavijo

se pri pastirju in ga vprašajo, čegave da so te krave?

„Vse so moje“, jim odgovori.

„Bi jih kaj prodal?“, ga dalje prašajo.

„Zakaj ne, če dobro plačate.“

Pogodijo se za kup, bil je še precej dober: samo eno, pa najbolje suho kravo si prodajalec obdrži in naprosi kupce, da mu jo pomagajo na neko prav visoko smreko spraviti. Ko to naredijo in že tudi krave precej daleč odženejo, zdirja pastir, kolikor najhitreje je mogel, v graščino pred gospoda in kar v eni sapi hiti praviti. „Oj kaka nesreča se je zgodila, strašen vihar je vstal in je vse krave odnesel, samo ena je na neki smreki obvisela, pojdite mi pomagat, da jo doli spraviva, da bodemo imeli še vsaj eno kravo pri graščini.“

„Ali tukaj ni bilo nič takega vetra? — Tam pa bi bil še celo mene odnesel, ko bi se ne bil za nek hrast prijel.“

Gospod mu ne verjame ravno prav, pa vendar gre spravljat kravo z drevesa; ni se hotel namreč jeznega kazati.

Tretji dan mu reče graščak iti svinje past.

„Te, te znam kaj lepo pasti“, govori si hlapec in žene še enkrat tako daleč, kakor prejšnji dan krave. Pa tudi danes pridejo kupci nad svinje, katere on vse proda, samo nekaj repov in ušes si nazaj izgovori.

Kupci takoj porežejo nekaterim svinjam ušesa in repe, potem pa hitro naprej ženejo.

Pastir gre zdaj do neke mlačine in potakne rep in ušesa pravilno, kakor bi bila svinja pogreznjena v blato; tako razvrsti vsa ušesa in repe. Potem gre domu in pripoveduje graščaku, da je prišel neki pes in vse svinje v neko mlačino nagnal, da so vse potonile, samo pri nekaterih se še rep in ušesa vidijo iz blata. Laže še tudi, kako močno je že za repove vlekel, pa nič ne more vun potegniti, naj mu toraj gre gospod pomagat. On je že tako ves blaten od mučenja; — povaljal se je navlašč po blatu.

Gospod si ne pomišlja dolgo, pa gre za pastirjem in ko prideta do mlačine, zagrabi z vso močjo v blato vtaknjeni rep, potegne silno, pa — — čof — na hrbet v znak tako, da so se zdaj noge tam videle, kjer je poprej glava bila.

Strašno zakolne in hudo je že bil jezen na hlapca, pa pokazati tega ni hotel, ker moral bi mu odšteti takoj 200 gld. Toraj začne tuhtati, kako bi se ga brez stroškov znebil. V tej zadevi popraša tudi svojo ženo. Ta mu svetuje, da naj gredo vsi trije drugi večer na nek most ležat, in ko bode po noči spal, vreči ga v vodo.

Zmenjeno, storjeno. Gresta toraj drugi dan gospod in gospa na neko potovanje in hlapec ju mora spremiti. Ker je bil vroči dan,